

Tuomiolauselmä

Tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleella ei ole unionin oikeudessa välitöntä oikeusvaikutusta. Kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin tulkittava muutoksenhauille hallinnon sisällä ja tuomioistuimissa asetettuja edellytyksiä koskevia menettelysääntöjä niin pitkälti kuin mahdollista sekä kyseisen yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen tavoitteiden että unionin oikeuteen perustuvien oikeuksien tehokasta oikeus-suojaa koskevien tavoitteiden mukaisesti mahdollistaakseen sen, että Lesoochranárske zoskupenie VLK:n kaltainen ympäristönsuojelujärjestö voi riitauttaa tuomioistuimessa hallinnollisessa menettelyssä tehdyn päätöksen, joka voi olla unionin ympäristöoikeuden säännösten vastainen.

(¹) EUVL C 233, 26.9.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.3.2011 (Tribunal de grande instance de Périgueux'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — AG2R Prévoyance v. Beaudout Père et Fils SARL

(Asia C-437/09) (¹)

(Kilpailu — SEUT 101, SEUT 102 ja SEUT 106 artikla — Terveystieteiden täydentävä korvausjärjestelmä — Työehtosopimus — Pakollinen liittyminen yhteen nimettyyn vakuutuslaitokseen — Kaikkien liittymisestä vapautumista koskevien mahdollisuuksien nimenomainen pois sulkeminen — Yrityksen käsite)

(2011/C 130/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Périgueux

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AG2R Prévoyance

Vastaaja: Beaudout Père et Fils SARL

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal de grande instance de Périgueux — Kilpailu — Kansallinen sääntely, jossa veloitetaan kaikki tietyn ammattialan yritykset liittymään yhteen nimettyyn vakuutuslaitokseen — EY 81 artiklassa tarkoitettu yrityksen käsite — Laitos, joka vaatii vakuutusmaksujen suorittamista yritykseltä, joka on jo tehnyt paremman vakuutusturvan tarjoavan vakuutussopimuksen — Kaikkien liittymisestä vapautumista koskevien mahdollisuuksien nimenomainen pois sulkeminen — Tällaisen vakuutusjärjestelmän yhteensopivuus EY 81 ja EY 82 artiklan kanssa — Määrävän aseman mahdollisen väärinkäytön vaara

Tuomiolauselmä

1) SEUT 101 artiklaa, luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että viranomaiset päättävät tietyn toimialan työnantajia ja työntekijöitä edustavien järjestöjen vaatimuksesta, että kollektiivisten neuvottelujen päätteeksi tehty sopimus, jossa määrätään kaikkien asianomaisen alan yritysten pakollisesta liittymisestä terveydenhoitokulujen

täydentävään korvausjärjestelmään siten, ettei liittymisestä ole mahdollista vapautua, on yleissitova.

2) Siltä osin kuin pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen terveydenhoitokulujen täydentävän korvausjärjestelmän hallinnoinnista muodostuvaa toimintaa on pidettävä taloudellisena toimintana, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava, SEUT 102 ja SEUT 106 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa esteenä sille, että viranomaiset antavat sosiaalivakuutuslaitokselle yksinoikeuden hallinnoida kyseistä järjestelmää siten, ettei asianomaisen toimialan yrityksillä ole minkäänlaista mahdollisuutta vapautua siihen liittymisestä.

(¹) EUVL C 24, 30.1.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.3.2011 (Sąd Najwyższy (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu v. Stanisława Tomaszewska

(Asia C-440/09) (¹)

(Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 45 artiklan 1 kohta — Vähimmäiskausi, jonka täyttymistä vanhuuseläkeoikeuden saaminen edellyttää kansallisen lainsäädännön mukaan — Toisessa jäsenvaltiossa täyttyneen maksukauden huomioon ottaminen — Yhteenlaskeminen — Laskutavat)

(2011/C 130/09)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Najwyższy

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu

Vastaaja: Stanisława Tomaszewska

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Sąd Najwyższy — Sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) 45 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 (EYVL L 74, s. 1) 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkinta

— Tietyn mittaisen vakuutuskauden perusteella varhennettu vanhuuseläke — Etuuksien laskentamenetelmä — Toisessa jäsenvaltiossa täyttyneiden vakuutuskausien ja kyseessä olevassa jäsenvaltiossa täyttyneiden vakuutuskausien yhteenlaskeminen ennen sellaisten lisäkausien lisäämistä, joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä ja jotka nousevat kolmasosaan vakuutuskausista, tai niiden lisäämisen jälkeen

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1992/2006, 45 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että määritettäessä vähimmäisvakuutuskautta, jonka täytyminen on kansallisessa lainsäädännössä asetettu edellytykseksi sille, että siirtotyöläinen voi saada oikeuden vanhuuseläkkeeseen, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on otettava huomioon määritettäessä sitä rajaa, jota maksuihin perustumattomat kaudet eivät voi ylittää suhteessa maksukausiin, sellaisena kuin siitä on säädetty kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä, kaikki siirtotyöläisen työuran aikana täyttyneet vakuutuskaudet, muissa jäsenvaltioissa täyttyneet kaudet mukaan lukien.

(¹) EUVL C 37, 13.2.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Finanzamt Burgdorf (C-497/09), CinemaxX Entertainment GmbH & Co. KG, aiemmin Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG (C-499/09), Lothar Lohmeyer (C-501/09) ja Fleischerei Nier GmbH & Co. KG (C-502/09) v. Manfred Bog (C-497/09), Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst (C-499/09), Finanzamt Minden (C-501/09) ja Finanzamt Detmold (C-502/09)

(Yhdistetyt asiat C-497/09, C-499/09, C-501/09 ja C-502/09) (¹)

(Verotus — Arvonlisävero — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — 5 ja 6 artikla — Liiketoimen luokittelu tavaroiden luovutukseksi tai palvelujen suoritukseksi — Välittömästi nautittavaksi soveltuviin aterioiden tai elintarvikkeiden tarjoaminen pikaruokakioskissa tai -vaunussa — Popcornin ja tortillachipsien (nachot) tarjoaminen elokuvateatterissa välittömästi nauttimista varten — Juhlapalvelu — Liitteessä H oleva I ryhmä — Käsitteen ”elintarvike” tulkinta)

(2011/C 130/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Finanzamt Burgdorf (C-497/09), CinemaxX Entertainment GmbH & Co. KG, aiemmin Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG (C-499/09), Lothar Lohmeyer (C-501/09) ja Fleischerei Nier GmbH & Co. KG (C-502/09)

Vastaajat: Manfred Bog (C-497/09), Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst (C-499/09), Finanzamt Minden (C-501/09) ja Finanzamt Detmold (C-502/09)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnö — Bundesfinanzhof — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 5 artiklan sekä mainitun direktiivin liitteeseen H sisältyvän ilmaisan ”elintarvike” tulkinta — Tietyn liiketoimen luokittelu ”tavaroiden luovuttamiseksi” vai ”palvelujen suorittamiseksi” — Aterioiden (makkaroiden, ranskalaisten perunoiden ym.) myynti pikaruokavaunusta välittömästi nauttimista varten

Tuomiolauselma

1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/111/ETY, 5 ja 6 artiklaa on tulkittava siten, että

— juuri valmistettujen, välittömästi nautittavaksi soveltuviin ruoka-annosten tai aterioiden myyminen pikaruokakioskissa tai -vaunussa tai elokuvateatterin aulassa on mainitussa 5 artiklassa tarkoitettu tavaroiden luovutus, jos liiketoimen kokonaisuuden laadullinen arviointi osoittaa, että elintarvikkeiden luovuttamista edeltävien ja siihen liittyvien palvelujen suoritusosuus ei ole hallitseva, ja että

— juhlapalvelun liiketoimet ovat mainitussa 6 artiklassa tarkoitettuja palvelujen suorituksia lukuun ottamatta niitä tilanteita, joissa juhlapalvelu vain luovuttaa vakioituja ruoka-annoksia ilman, että tähän liittyy täydentäviä palvelujen suorittamisen osatekijöitä, tai joissa muut erityiset olosuhteet osoittavat, että liiketoimen hallitseva osa on ruoka-annosten luovuttaminen.

2) Tavaroiden luovutuksen tapauksessa kuudennen direktiivin liitteessä H olevassa 1 ryhmässä käytettyä käsitettä ”elintarvikkeet” on tulkittava siten, että se kattaa myös ruoka-annokset tai ateriat, jotka on keittämällä, paistamalla, leipomalla tai muulla tavalla valmistettu välittömästi nautittavaksi.

(¹) EUVL C 63, 13.3.2010.